मुहूर्त्तदृष्टः समयात् पतितो भुवि दृश्यते। एवं सा धर्म्मराजस्य वध्यमाना महाचमूः। २५४०
भीष्मेणातुलवीर्य्येण व्यशीर्य्यत सहस्रधा। प्राकम्पत महासेना शरवर्षाभिपीडिता।
पश्यतो वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः। यतमानाऽपि ते वीरा द्राव्यमाणान् महारथान्।
नाशक्नुवन् वारयितुं भीष्मबाणप्रपीडितान्। महेन्द्रसमवीर्य्येण भज्यमाना महाचमूः।
अभज्यत महाराज न च द्वौ सह धावतः। आविद्धरथनागाश्वं पतितं ध्वजकूवरं।
अनीकं पाण्डुपुत्राणां हाहाभूतमचेतनं। जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरन्तथा। २५४५
प्रियः सखायं चाक्रन्दे सखा दैवबलात्कृतः। विमुच्य कवचांश्चान्ये पाण्डुपुत्रस्य सैनिकाः।
प्रकीर्य्य केशान् धावन्तः प्रत्यदृश्यन्त भारत। तत्गोकुलमिवोद्भ्रान्तं रथयूथपयूथपं।
ददृशे पाण्डपुत्राणां सैन्यमार्त्तस्वरं तदा। प्रभज्यमानं सैन्यञ्च दृष्ट्वा यादवनन्दनः।
उवाच पार्थं कृष्णस्तु निगृह्य रथसत्तमं। अयं स कालः सम्प्राप्तः पार्थ यः काङ्क्षितस्तव।
प्रहरास्त्रै नरव्याघ्र न चेन्मोहात् विमुह्यसे। यत् त्वया कथितं वीर पुरा राज्ञां समागमे। २५५०
भीष्मद्रोणमुखान् सर्व्वान् धार्त्तराष्ट्रस्य सैनिकान्। सानुबन्धान् हनिष्यामि यो मां योत्स्यति संयुगे।
इति तत् कुरु कौन्तेय सत्यं वाक्यमरिन्दम। बीभत्सो पश्य सैन्यं स्वं भज्यमानमितस्ततः।
द्रवतश्च महीपालान् पश्य यौधिष्ठिरे बले। दृष्ट्वा तु समरे भीष्मं व्यात्ताननमिवान्तकं।
भयार्त्ताः सम्प्रणश्यन्ति सिंहं क्षुद्रमृगा इव। एवमुक्तः प्रत्युवाच वासुदेवं धनञ्जयः।
चोदयाश्वान् यतो भीष्मो विगाह्यैतद्बलार्णवं। पातयिष्यामि दुर्द्धर्षं वृद्धं कुरुपितामहं। २५५५
ततोऽश्वान् रजतप्रख्यांश्चोदयामास माधवः। यतो भीष्मरथो राजन् दुष्प्रेक्ष्यो रश्मिवानिव।
ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलं महत्। दृष्ट्वा पार्थं महाबाहुं भीष्मायोद्यतमाहवे।
ततो भीष्मः कुरुश्रेष्ठ सिंहवत्विनदन् मुहुः। धनञ्जयरथं तूर्णं शरवर्षैरवाकिरत्।
क्षणेन सरथस्तस्य सध्वजः सहसारथिः। शरवर्षेण महता संछन्नो न प्रदृश्यते।
वासुदेवस्त्वसम्भ्रान्तो धैर्य्यमास्थाय सत्त्ववान्। चोदयामास तानश्वान् विभग्नान् भीष्मसायकैः। २५६०
ततः पार्थो धनुर्गृह्य दिव्यं जलदनिःस्वनं। पातयामास भीष्मस्य धनुश्छित्वा शितैःशरैः।
स छिन्नधन्वा कौरव्यः पुनरन्यन्महद्धनुः। निमेषान्तरमात्रेण सज्जं कृत्वा पिता तव।
विचकर्ष ततो दोर्भ्यां धनुर्ज्जलदनिःस्वनं। अथास्य तदपि क्रुद्धश्चिच्छेद धनुरर्जुनः।
तस्य तत् पूजयामास लाघवं शान्तनोः सुतः। साधु पार्थ महाबाहो साधु भो पाण्डुनन्दन।
त्वय्येवैतत् युक्तरूपं महत् कर्म्म धनञ्जय। प्रीतोऽस्मि सुदृढं पुत्र कुरु युद्धं मया सह। २५६५
इति पार्थं प्रशस्याथ प्रगृह्यान्यन्महद्धनुः। मुमोच समरे वीरः शरान् पार्थरथं प्रति।
अदर्शयत् वासुदेवो हययाने परं बलं। मोघान् कुर्व्वन् शरांस्तस्य मण्डलान्यचरन् लघु।
ततस्तु भीष्मः सुदृढं वासुदेव धनञ्जयौ। विव्याध निशितैर्व्वाणैः सर्व्वगात्रेषु मारिष।
शुशुभाते नरव्याघ्रौ तौ भीष्मशरविक्षतौ। गोवृषाविव नर्दन्तौ विषाणोल्लिखिताङ्कितौ।